

სეზონის საუკეთესო მატჩი

“დინამო” (თბილისი) – ცდკა. 2:2 (1:1).

თბილისი. ლ. პ. ბერიას სახელობის “დინამოს” სტადიონი. 17 სექტემბერი.

მსაჯი: ვ. ფრიდმანი (ლენინგრადი).

40.000 მაყურებელი მქუხარე ოვაციებით შეეგება მწვანე მინდორზე ჩვენი ქვეყნის უძლიერეს ფეხბურთელთა გუნდების – ცდკა-სა და თბილისის “დინამოს” გამოსვლას.

ტრადიციული ცერემონიალი და მატჩი დაიწყო. არმიელთა სპორტულ ღირსებას იცავენ: ნიკანოროვი, ჩისტოხვალოვი, ბაშაშვინი, ნირკოვი, ვოლიაგინი, პეტროვი (როდინი), გრინინი, ნიკოლაევი, დიომინი, სოლოვიოვი, კოვერზნევი. მასპინძელთა რიგებში არიან: მარლანია, ელოშვილი, ძიაშაშა, სარჯველაძე, პანიუკოვი, ანთაძე, ჯოჯუა, მახარაძე, ვარდიმიადი, ლოლობერიძე, თოდრია.

პირველი წუთები მოწინააღმდეგეებმა ერთმანეთის სუსტი ადგილების ძიებას მოაწოდეს, მაგრამ ნათელი გახდა, რომ ამ დღეს სუსტად არც ერთი რგოლი არ აპირებდა თამაშს – ორივე გუნდისთვის მეტად საჭირო იყო გამარჯვება.

არმიელები იერიშებს გაშლილი ფრონტით აწარმოებენ, თავდამსხმელები სწრაფად და საზრიანად იცვლიან ადგილებს, კომბინაციებს დაუყოვნებლივ ახორციელებენ და თავისუფალ ადგილზე გაჰყავთ რომელიმე პარტნიორი. ამავე დროს დიდ აქტივობას იჩენს შეტევამი ვოლიაგინი.

თბილისელები პირველ ხანებში იძულებული არიან უმთავრესად თავდაცვითი ბრძოლა აწარმოონ, მაგრამ დრო და დრო მძაფრ კონტრიერაშვებს ავითარებენ. საუცხოოდ მოქმედებს დინამოელთა დაცვა, რომელთა შორის განსაკუთრებით გამოირჩევიან სარჯველაძე, პანიუკოვი და ანთაძე. ამავე დროს ჯოჯუა და ვარდიმიადი რამდენიმე კარგად წამოწყებული კომბინაციის განგრძობას ვერ ახერხებენ. თავდამსხმელთა რიგებს ერთგვარი ნერვული შეზღუდულობა ეტყობა.

ასე, მძაფრ ასპარეზობაში გადის 13 წუთი. და აი, ლოლობერიძე ოსტატურად გადის მარჯვენა ფლანგზე, უსხლტება ნირკოვს და ბურთს კარის გასწვრივ აწოდებს. წუთი და კინემატოგრაფის სისწრაფით წინ გამოჭრილი ანთაძე შეუჩერებლივ, ძლიერად ურტყამს კარში. ნიკანოროვი სხარტი ნახტომით ახერხებს ბურთის უკუგდებას და შემდეგ, მეორე ნახტომით ეუფლება მას.

ეს იყო პირველი დარტყმა კარში. დაახლოებით მე-20 წუთიდან თამაში ცვალებად ვითარებაში მიმდინარეობს. მანამდე არმიელთა ტერიტორიული უპირატესობა თბილისელთა საჯარიმო მოედნის მისადგომებთან ქარწყლდება, სადაც ძიაშაშა, ელოშვილი და სარჯველაძე ურთიერთდაზღვევის შესანიშნავ ნიმუშებს გვიჩვენებენ.

24-ე წუთზე ნიკოლაევი მარცხნიდან სწრაფად შედის საჯარიმო მოედანში და ბურთს მძლავრი დარტყმით კარისკენ აგზავნის, მაგრამ ბურთი ხვდება ძელს და სცილდება პირით ხაზს. ცოტა ხნის შემდეგ არმიელები საჯარიმოს დარტყმას მშვენიერი კომბინაციის საწყის ფაზად იყენებენ – გრინინი ბურთს ნიკოლაევს აწვდის, რომელიც გადის მარჯვენა დროშასთან და კარის გასწვრივ აწოდებს ბურთს. მძაფრი მომენტი და სოლოვიოვი ახლო მანძილიდან ხსნის ანგარიშს. 1:0.

მიღებულმა გოლმა ახალი სიცხოველე შეიტანა თბილისელთა რიგებში. ჯოჯუამ გამოაკეთა თამაში და თოდრიასთან ერთად ორი მეტად მწვავე გარღვევა მოახდინა. 41-ე წუთზე მახარაძემ ბრწყინვალედ დაამუშავა ბურთი და ოსტატურად გაუგდო იგი ჯოჯუას. ბურთს ეძგერნენ ნირკოვი და ბაშაშვინი, მაგრამ ერთმანეთს შეუშალეს ხელი და ჯოჯუამ ყუმბარისებრი დარტყმით იგი ბადეში გაახვია. 1:1.

კიდევ ორი მძაფრი მომენტი ცდკა-ს საჯარიმო მოედანზე, მაგრამ უშედეგოდ. ასე დამთავრდა პირველი ნახევარი.

მეორე ტაიმი, გარდა ბოლო 20 წუთისა, თბილისელთა აშკარა უპირატესობით აღინიშნა. მე-2 წუთია. მახარაძეს კარგად გაჰყავს გარღვევაზე ვარდნილი. ძლიერი დარტყმა, მაგრამ ბურთი კარის გასწვრივ მარცხენა მხარეს მიდის, აქ თოდრია ეუფლება მას. ცხარე ბრძოლა ბაშაშკინთან და ჩისტოხვალოვთან...

მე-7 წუთზე მახარაძე მოედნის ცენტრში ბურთს სოლოვიოვს ართმევს და სწრაფად უახლოვდება არმიელთა საჯარიმო ბაქანს... მძლავრად დარტყმული ბურთი ოდნავ სცილდება კარს.

არმიელთა თავდამსხმელები ცდილობენ ინიციატივის ხელში ჩაგდებას, მაგრამ ტემპის ბატონ-პატრონი თბილისელები არიან. გრინინი უკან იხევს და თავის საჯარიმო მოედნიდან ცდილობს კომბინაციების წამოწყებას.

ტემპი, ტემპი!... იგრძნობა თბილისელთა ყოველ მოძრაობაში. ამ დროს გრინინი, ნიკოლაევი და დიომინი ზედიზედ რამდენიმე ლამაზ კომბინაციას გაითამაშებენ, მაგრამ მასპინძელთა დაცვა გადაულახავ ზღუდედაა აღმართული.

მე-10 და მე-11 წუთზე დინამოელებმა მარჯვენა ფლანგზე ოსტატური "სამკუთხედი" გაითამაშეს (ჯერ ვერდნილი-პანიუკოვი-ვარდნილი, შემდეგ ვარდნილი-ჯოჯუა-ვარდნილი), მაგრამ არაზუსტად დაარტყეს კარში. ნიკანოროვი ხშირად ებმება თამაშში, მარლანისა კი უმთავრესად ფლანგებიდან დარტყმული ბურთებისა და პარალელური გადაცემების უვნებელყოფა უხდება.

აი, პანიუკოვი სწრაფი ფინტით უკან იტოვებს დიომინს, გადის მარჯვნივ წინ და ბურთს მძლავრად გზავნის ცდკა-ს საჯარიმო მოედანზე. ნიკანოროვი გამორბის კარიდან, მაგრამ ბურთს რაღაც მეთადი წამით უსწრებს ლოღობერიძე და... ანგარიშია 2:1.

არნახული ტემპი კიდევ უფრო იზრდება. მე-16 წუთზე ვარდნილი ბაშაშკინთან პირისპირ რჩება, მაგრამ ვერ ახერხებს მის "შემოვლას" (აქ ბევრმა ინატრა ბორის ჰაიჭაძე). ერთხელ კიდევ ნათელი ხდება, რომ თანამედროვე ფეხბურთის არსენალში დრიბლინგს ერთ-ერთი წამყვანი როლი უჭირავს.

მე-18 წუთზე დიომინი და კოვერზნევი მწვავედ უტევენ, მაგრამ კოვერზნევი კარგავს ბურთს.

25-ე წუთიდან არმიელები ძლიერ იერიშს ავითარებენ და აი აქ საბედისწერო შეცდომას უშვებენ თბილისელები: დაცვაზე გადადიან, ტემპს თმობენ და შეტევაზე აღარ ფიქრობენ. მახარაძე და ლოღობერიძე უკან იხევენ და, მართალია, ნაყოფიერად მუშაობენ დაცვაში, მაგრამ წინ დარჩენილი სამეულის (თოდრია, ვარდნილი, ჯოჯუა) ბურთებით მომარაგებაზე ნაკლებად ზრუნავენ.

ცდკა იმეორებს თბილისში 1948 წელს ჩატარებულ ექსპერიმენტს (მაშინ უშედეგოს) – ყველა ფეხბურთელი (გარდა ნიკანოროვისა, რომელიც თავისი ცენტრალური მცველის სექტორში იკავებს ადგილს?!) მონინალმდეგის საჯარიმო მოედანთან მიდის. მარლანია დრო და დრო ბურთს ველარც კი ხედავს, ნერვიულობს...

მატჩის დამთავრებას აკლია ორი წუთი. თბილისელთა კართან შეჯგუფდა 21 ფეხბურთელი და "უყურადღებოდ" მიტოვებული დიომინი ზუსტი დარტყმით ათანაბრებს ანგარიშს _ 2:2.

შეხვედრა მთავრდება ფრედ.

ეს იყო ნამდვილი "დიდი ფეხბურთი", რომელმაც გამოამჟღავნა საბჭოთა ფეხბურთის სკოლის დამახასიათებელი თვისებები.

უაღრესად მწვავე და დაძაბული, სამსაჯოდ ძნელი მატჩი კარგად ჩაატარა ვ. ფრიდმანმა.

ამ გუნდების დუბლიორთა მატჩში გაიმარჯვეს არმიელებმა _ 2:1.

მ. კაკაბაძე.

"ლელო", 22 სექტემბერი 1950 წ.